

Назив дела: „Африка“

Име и презиме писца: Колин Крејг

Наслов рада: Африканка у срцу

Дивља и непозната, Африка је увек будила неку посебну знатижељу у мени. Међутим, о њој сам увек размишљала као о нечему недостижном и превише опасном, како сам слушала из околине. Ипак, ова књига ми је разјаснила многе ствари које су ме раније збуњивале и можда на неки начин одбијале од ове слободне земље.

Ким је тринаестогодишња девојчица која живи са мајком у Канади. Када њена мама добије понуду за посао у својој домовини, Јужноафричкој Републици, њих две напуштају сигурност Канаде и упућују се ка Африци.

Било ми је јако занимљиво да читам и замишљам све пределе кроз које су прошле, од Кејптауна, до Каруа и високе врхове планине Тејбл. Осетила сам као да сам бар на кратко и ја била тамо и пребацила се из зиме и хладноће која сада влада у врелу Африку, где целе године сија Сунце.

У књизи је описано лето које је Ким провела тамо и доста тешких, али важних лекција које је научила.

Објашњен је окрутан систем **апартхејда** са којим су деца тамо одавно морала да се суоче. Ким није знала колико су деца тамне боје коже омаловажавана, да иду у посебну школу, имају ограничену и оскудну здравствену негу и често живе у јако сиромашним срединама. Све то ју је јако погодило, посебно када је упознала Тембу, „обојеног“ дечака који јој је убрзо постао најбољи друг.

Ни она се никада није уклапала у околину. Са својом густом и неукротивом косом, увек замршеном у локнама, била је супротна високој, плавој мајци и увек се осећала другачије. Ипак, није могла да претпостави да и она води порекло оданде и да јој је отац прави Африканац.

Нова школа јој се није свидела. Деца су се доста разликовала од њених другара из Канаде и многи нису подржавали рад њене мајке.

Кући је играла фудбал у женском фудбалском тиму, док је овде било правило да само дечаки могу да играју. Није било безбедно ни враћати се кући сам, због свих опасности које вребају на улици, па је увек морала да има пратњу.

Схватила је које све предности има њен живот у Канади и колико је деци која су као Темба теже да се образују, лече и воде безбрижан живот, без ограничења и страха.

У књизи је јасно објашњено са којим се све проблемима људи у Африци и данас боре. Није тешко штиво, али је таман толико озбиљно да вас наведе на размишљање о темама о којим говори.

Наши поступци су они који одређују какве смо особе, а не наш изглед.

Нелсон Мандела, велики борац за људску једнакост, једном је рекао: „Забранити људима њихова људска права, значи ставити на тест њихову људскост.“ Могу рећи да је то поука ове и свих осталих књига које су написане о овом посебном континенту.

Име и презиме: Ања Синђић **Разред:** 8/4

Основна школа: „Јован Ристић“, **Наставник:** Милена Ђорђевић
Број телефона: 0612284720, **Маил адреса :** sindjicanja@gmail.com